

عوامل موثر در "انسجام گروهی" و ارتباط آنها با "پرخاشگری" و "افکار خودکشی" در سربازان وظیفه

محمدرضا متینی صدر^{*} MSc، رضا کرمی نیا^۱ PhD، محمود گلزاری^۲ PhD.

فرامرز سهرابی^۲ PhD، علی دلاور^۲ PhD، غلامرضا صرامی^۲ PhD

آدرس مکاتبه: گروه روان‌شناسی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران
matinisadr@yahoo.com

تاریخ اعلام قبولی مقاله: ۸۸/۱۱/۱۲

تاریخ اعلام وصول: ۸۸/۱۰/۱۵

چکیده

اهداف. نقش انسجام گروهی در بهبود روحیه و عملکرد نیروهای نظامی در تحقیقات تایید شده است. از سوی دیگر، پرخاشگری و خودکشی در این نیروها به خصوص در سربازان وظیفه به دلیل مسلح بودن آنان یکی از مشکلات رایج این سازمان‌هاست. البته، پرخاشگری و خودکشی، رخدادی لحظه‌ای نیستند و از فکر شروع شده و سپس به طرح و نقشه و اجرا می‌رسند. به منظور پیشگیری از پرخاشگری و افکار خودکشی ابتدا باید عوامل بازدارنده و تسهیل‌کننده آن را بررسی نمود. هدف از این تحقیق، بررسی عوامل انسجام گروهی و ارتباط آن با پرخاشگری و افکار خودکشی در سربازان وظیفه بود.

روش‌ها. این مطالعه زمینه‌یابی و کاربردی در کلیه سربازان وظیفه یکی از نیروهای نظامی انجام شد و ۲۳۷ سرباز به روش طبقه‌ای انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش پرسش‌نامه انسجام گروهی "سی‌بلد و کلی"، پرسش‌نامه پرخاشگری "هیوسمان، میلر و زلی" (فرم اصلاح‌شده)، مقیاس افکار خودکشی بک و پرسش‌نامه اطلاعات دموگرافیک محقق ساخته بود. یافته‌ها با ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندمتغیری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها. میان عوامل انسجام گروهی، پرخاشگری و افکار خودکشی همبستگی معنی‌داری وجود داشت، ولی برای پیش‌بینی از اعتبار لازم برخوردار نبود. بنابراین، مدل خطی در رگرسیون چندمتغیری تحقیق دارای برآزش مطلوب نبود.

نتیجه‌گیری. عوامل انسجام گروهی در کنترل پرخاشگری و افکار خودکشی در سربازان وظیفه تعیین‌کننده نیستند.

کلیدواژه‌ها: انسجام گروهی، پرخاشگری، افکار خودکشی، سرباز وظیفه